



BRUKARREVISION

SAMSIP-PROJEKTET

REGION NORRBOTTEN & BODENS KOMMUN

En brukarstyrd brukarrevision utförd av NSPH i Norrbotten på uppdrag av Region Norrbotten och Bodens kommun under perioden aug. 2023–okt. 2024 (2024#2)



Samverkan för Psykisk Hälsa i Norrbotten

Sammanfattning

Under perioden augusti 2023 – oktober 2024 genomförde NSHPiN (Nationell Samverkan för Psykisk Hälsa i Norrbotten) en brukarrevision på projektet SAMSIP i Bodens kommun. SAMSIP är ett projekt för samordnad individuell planering när det gäller insatser för arbetslivsinriktad rehabilitering. En grupp med fyra brukarrevisor och en samordnare har intervjuat 12 individer som har deltagit i en SAMSIP. Frågorna handlade bland annat om vilken information de fick före mötet och hur de upplevde delaktighet före och under mötet, vad mötet har lett till och vilka för- och nackdelar de ser med arbetsmetoden och mötesformen SAMSIP.

Brukarrevisionsgruppen har därefter sammanställt intervjuerna och utifrån intervjusvaren kommit med utvecklingsförslag.

En övergripande reflektion från brukarrevisionsgruppen är att alla informanter verkade uppskatta idén med SAMSIP-möten – att träffa de olika aktörerna på ett möte i stället för att ha flera olika möten. De flesta brister som informanterna lyfter är sådant som skulle undvikas om mötena skulle följa den process och de dokument som har utarbetats inom projektet. De upplevda problemen verkar ligga i genomförandet, inte i idén, och rör främst brist på information innan mötet och dokumentation av mötet. Brukarrevisorerna ser också att delaktigheten brister när individerna upplever att det inte finns riktiga valmöjligheter när det gäller kommande insatser. Enstaka informanter lyfte också att inte alla mötesdeltagare hade ett gott bemötande och en konstruktiv ingång i mötet.

Innehåll

Sammanfattning.....	2
1 Inledning.....	4
1.1 Projektet SAMSIP	4
1.2 Varför brukarrevision?	6
1.3 Kort om begreppet ”brukare”	7
1.4 Brukarrevisorernas uppdrag och brukarrevisionens genomförande	7
2 Intervjuresultat.....	9
2.1 Innan SAMSIP-mötet – Information & Planering.....	9
2.2 Under SAMSIP-mötet – Delaktighet, bekvämlighet, tydlighet.....	12
2.3 Efter SAMSIP-mötet/frågor om helheten.....	17
2.4 Avslutning.....	19
3 Brukarrevisorernas reflektioner och utvecklingsförslag.....	20
3.1 Delaktighet kräver information	20
3.2 Delaktighet kräver riktiga valmöjligheter	21
3.3 SAMSIP-planen är bra – Använd den!	21
3.4 Det positiva och hur det kan bli ännu bättre	22
4 NSPH tipsar	24

1 Inledning

”Den som har skorna på fötterna vet var de skaver” och ”Inget om oss utan oss!” är två återkommande budskap inom brukarrörelsen. I regionernas och kommunernas policy- och styrdokument återfinns ofta formuleringar om att vård, omsorg och övriga stödsatser bör utvärderas av de personer som nyttjar verksamheterna och att det är viktigt att patienters och brukares kunskaper och erfarenheter tas tillvara för att höja kvalitén. I praktiken upplever många brukare ändå att de haltar runt i verksamheter som inte riktigt passar och att de inte alltid tillfrågas om vad det är som skaver.

Nationell Samverkan för Psykisk Hälsa i Norrbotten (NSPHiN) är en regional samverkansorganisation för 11 patient-, brukar- och närståendeorganisationer inom området psykisk ohälsa, missbruk och suicidalitet. NSPHiN arbetar med att samordna de ingående föreningarna till gemensamt arbete och stärka påverkansmöjligheterna i gemensamma intressepolitiska frågor. En huvudfråga är att på olika sätt öka inflytandet och rätten till delaktighet för personer med psykisk ohälsa och/eller skadligt bruk eller beroende, deras anhöriga och deras organisationer.

NSPHiN samarbetar med den nationella ideella organisationen NSPH (Nationell Samverkan för Psykisk Hälsa) som bland annat arbetar med att sprida metoder för ökat brukarinflytande på individ-, verksamhets- och systemnivå. Det finns flera metoder för att samla in och presentera kunskap och erfarenheter från patienter och brukare och en av dem är att göra en brukarrevision. En brukarrevision är en extern och oberoende utvärdering, ofta i form av intervjuer, som genomförs av personer med egen erfarenhet av psykisk ohälsa.

Under våren 2023 anordnade NSPHiN en utbildning för 12 personer i Norrbotten i metoden brukarstyrda brukarrevisioner. Utbildningen hölls av brukarrevisorerna från NSPH Västra Götaland och NSPH Skåne som under många år har arbetat med brukarstyrda revisioner av verksamheter inom både region och kommun.

Samma vår togs de första kontakterna mellan en projektledare för SAMSIP och samordnaren för NSPHiN och planeringen för en brukarrevision startade. Denna brukarrevision är den andra som NSPHiN slutför och det planeras för fler.

1.1 Projektet SAMSIP

SAMSIP är ett projekt där Region Norrbotten, Bodens kommun, Försäkringskassan och Kriminalvården ingår sedan våren 2023. Till en början var även Arbetsförmedlingen med, men de hoppade av projektet under hösten 2023 på grund av resursbrist. Projektets syfte är att mer effektivt samordna insatser för personer som står långt från arbetsmarknaden, har ohälsa och en komplex livssituation. SAMSIP står för samordnad individuell planering när det gäller insatser för arbetslivsinriktad rehabilitering.

Samordningsförbundet Södra Norrbotten är initiativtagare till projektet och projektet finansieras via Region Norrbotten och Norrbottens Kommuner genom medel från den nationella satsningen för psykisk hälsa. Projektet startade 2023 och avslutas den sista december 2024.

En vanlig SIP (samordnad individuell plan) innebär att personer som har behov av insatser och stöd från både hälso- och sjukvård och socialtjänst har rätt till samordning av insatserna. Rätten till SIP är lagstiftat i socialtjänstlagen och i hälso- och sjukvårdslagen. En SIP kan till exempel vara aktuell för personer som både har behov av kommunal hemtjänst och hälso- och sjukvård eller barn och ungdomar som behöver stöd från både skola, socialtjänst och BUP.

En SAMSIP går att beskriva som en utökad SIP där fler aktörer (förutom kommun och region även Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan och Kriminalvården) har skrivit en lokal överenskommelse som anger att parterna ska prioritera samverkan på samma sätt som i en SIP och att alla parter har samma möjlighet att kalla till SAMSIP. En SAMSIP är alltid inriktad på insatser för arbetslivsinriktad rehabilitering.

När det finns behov av arbetslivsinriktad rehab från minst två parter ska en SAMSIP initieras. Processen inleds med att individen får information om vad det innebär och ger samtycke till att de aktuella myndigheterna får utbyta nödvändig information som har betydelse för den arbetslivsinriktade rehabiliteringen. Ett SAMSIP-möte ska förberedas tillsammans med individen och det ska tas hänsyn till eventuella anpassningar som behövs för att mötet ska kunna genomföras på ett bra sätt. Vid behov kan den som initierar mötet kalla till ett förberedande aktörmöte. Det ska vara tydligt vem som är huvudansvarig för SAMSIP-mötet och uppföljningen. Målet med mötet är att komma fram till vad som är viktigt för individen och vem som ska göras vad. En skriftlig SAMSIP-plan ska upprättas vid sittande möte (projektets flödesschema och SAMSIP-plan finns bifogade som bilagor). Under perioden som brukarrevisionen pågick skulle också individen på mötet informeras om möjligheten att bli intervjuad av NSPHiN.

Under projekttiden har man utbildat 14 SAMSIP-ombud som ska vara ett stöd hos parterna i processen att kalla och genomföra SAMSIP-möten. Uppgiften att kalla till och delta i SAMSIP-möten har alla som arbetar med individer där frågeställningen rör arbetslivsinriktad rehabilitering inom berörda myndigheter. Projektet har på deltid haft två projektledare; en på Region Norrbotten (en rehabkoordinator) och en på Bodens kommun (en LSS-handläggare).

En brukarrepresentant från NSPHiN deltog tidigt i en workshop med deltagare från alla parter där man fastställde ett nuläge och diskuterade vad som brukar fungera bra och mindre bra i vanliga SIP-ar och andra typer av samordningsmöten. Hösten 2023 deltog NSPHiN-s samordnare och en brukarrepresentant i en kick-off med deltagare från alla parter där författarna Sanna Halfdan och Fanny Eklund höll en föreläsning utifrån deras bok *"SIP – samordnad individuell plan; mötet, planeringen och processen"*. NSPHiN-s samordnare har deltagit i styrgruppens möten från att det blev aktuellt att en brukarrevision skulle genomföras. Till viss del har därför NSPHiN haft möjlighet att komma med synpunkter även under projektets framväxt och inte bara genom brukarrevisionen.

Efter ovanstående föreläsning har SAMSIP-ombuden erbjudits ytterligare fyra digitala handledningstillfällen tillsammans med projektledarna och författarna Fanny och Sanna. Projektledarna har också hållit utbildningstillfällen för bland annat

arbetsmarknadskonsulenter, coacher och enhetschefer inom Arbete och Sysselsättning, samt haft ett informationstillfälle för boendestödjare.

Dokument (exempelvis projektets flödesschema, samtyckesblanketten för informationsutbyte mellan myndigheter som individen ska skriva under i samband med att en SAMSIP-process startar och SAMSIP-planen) har delats i en teamsgrupp, internt på socialförvaltningens sida, via e-postutskick, vid utbildningstillfällena samt utskrivet på arbetsplatserna.

Utöver brukarrevisionen har projektledarna fortlöpande utvärderat projektet genom att den som kallat till SAMSIP-mötet svarat på några enkätfrågor om vilka parter som deltagit i mötet, individens kön, ålder och nuvarande försörjning samt några korta frågor om hur de upplevde mötet. Det har också gjorts djupintervjuer med SAMSIP-ombud. Deltagarna har också erbjudits att via en QR-kod svara på fyra enkla frågor direkt efter mötet.

Ett möjligt utfall av SAMSIP-mötena är att personen erbjuds plats på Orangeriet. Orangeriet är en arbetslivsinriktad rehabiliterande insats för personer mellan 16–64 år boende i Bodens kommun. Deltagarna kan vara ute på praktik eller studera, men de flesta börjar med att delta i en gruppverksamhet några gånger per vecka. Gruppverksamheten kom att bli en viktig väg för att hitta personer som ville delta i en intervju då det var för få som anmälde intresse i direkt samband med SAMSIP-mötet. De som intervjuades via Orangeriet fick några kompletterande frågor om vad de tycker om verksamheten. Dessa frågor redovisas i en mindre intern rapport.

1.2 Varför brukarrevision?

I en brukarrevision är det personer med erfarenhet av psykisk ohälsa, egen eller anhörigs, som skriver frågorna, genomför intervjuerna, sammanställer en rapport med utvecklingsförslag, samt genomför återkoppling och återbesök. Många gånger har de även erfarenhet av att tidigare i livet ha varit brukare av liknande verksamheter som dem som de utför revision på. Brukarrevisorernas kunskaper och erfarenheter ger ett brukarnära perspektiv i valet av intervjufrågor och kan underlätta ett jämställt möte under intervjuerna. Brukarrevisorernas erfarenheter kan också ge en annan förståelse och analys av intervjumaterialet än om personal eller forskare skulle göra en motsvarande undersökning.

Eftersom brukarrevisorerna är oberoende av verksamheten och brukarna garanteras anonymitet i förhållande till verksamheten kan det upplevas lättare att framföra kritik utan rädsla för att drabbas av repressalier. Svaren blir mer rättvisande och förbättringsområden kan fångas upp samtidigt som personal kan stärkas av den positiva feedback som lyfts fram.

Många gånger är brukarrevisorerna aktiva i någon patient-, brukar- eller anhörigförening och de kan informera om de möjligheter till gemenskap och erfarenhetsutbyte som föreningarna ger. Brukarrevisorer som är återhämtade från egen psykisk ohälsa kan också bidra till hopp om återhämtning hos de intervjuade.

För att brukarrevisionen ska få önskad effekt ligger dock ett stort ansvar på den granskade verksamheten. Det är upp till verksamheten att ta tillvara informationen som brukarrevisionen ger och använda den för att utveckla vården, omsorgen eller stödinsatserna. Det kan handla om att skapa handlingsplaner kring de utvecklingsförslag som framkommit eller införa någon metod för löpande brukarinflytande i verksamheten.

1.3 Kort om begreppet "brukare"

Personer som får vård eller stöd av olika psykiatriska eller socialpsykiatriska verksamheter kallas ofta för patienter, brukare, deltagare eller klienter. Inom de olika föreningar som ingår i NSPH finns olika traditioner och som individ kan man känna sig mer eller mindre bekväm med de olika orden. För att förenkla kommunikationen har NSPH enats om att använda sig av ordet "brukare". Begreppet "brukarinflytande" används då för inflytande för personer som på olika sätt har erfarenhet av att "bruka vård/stöd på grund av psykisk ohälsa", antingen egen eller som närstående, och ordet "brukarrörelsen" används som ett samlingsbegrepp för de patient-, brukar- och anhörigföreningar som bedriver intressepolitik inom området.

Ordet "brukarrevision" används i många olika sammanhang och kan uppfattas lite byråkratiskt. Alternativa begrepp är "brukarundersökning" eller helt enkelt en "undersökning där man vill ta reda på vad brukarna tycker". I denna text används begreppen brukare, individer eller informanter för de personer som blivit intervjuade, och brukare i de mer generella resonemangen.

1.4 Brukarrevisorernas uppdrag och brukarrevisionens genomförande

De som genomför intervjuerna kallas för brukarrevisorer. Brukarrevisorerna har erfarenhet av att leva med psykisk ohälsa, antingen för egen del eller som anhörig. Flera är medlemmar i någon av de patient-, brukar- och anhörigföreningar som utgör NSPH i Norrbotten. Samtliga revisorer har deltagit i en internutbildning i intervjuteknik, bemötande och brukarrevisionens grunder. I brukarrevisionen deltar också en brukarrevisionssamordnare (nedan kallad samordnaren) som har ansvar för att skriva avtal, att samordna kontakter med verksamheten, kalla brukarrevisorerna till möten, fördela och administrera intervjutillfällen samt sammanställa den slutliga rapporten och hålla i återkopplingen till verksamheten. Brukarrevisorerna är timarvoderade och informanterna har fått ett presentkort på 300 kr som tack för sin medverkan.

Medverkande brukarrevisorer i denna brukarrevision har varit Annica Essén, Eva Ericsson, Helene Stenbro och Bengt Westling. Samordnaren för NSPH i Norrbotten, Carina Markström, har haft rollen som brukarrevisionssamordnare. Tina Larsson har varit korrekturläsare.

I denna brukarrevision har tolv intervjuer genomförts. En intervju har tagits bort ur materialet då det av språkförbistringar var svårt att avgöra om informanten förstod vilket möte frågorna avsåg och det inte var möjligt att föra ett djupare samtal. Fem intervjuer har gjorts på telefon och två intervjuer har gjorts av en brukarrevisor på plats i Boden. Övriga intervjuer har gjorts på Orangeriet där brukarrevisorer vid två tillfällen har intervjuat deltagare. En stor majoritet av informanterna är kvinnor.

Intervjusvaren har antecknats och skickats till samordnaren som har sammanställt alla intervjusvar fråga för fråga. Därefter samlades brukarrevisorerna tillsammans med samordnaren för att reflektera över de sammanställda intervjuerna och utifrån dem utarbeta utvecklingsförslag. På detta möte tittade också brukarrevisorerna på några av de dokument som har används i projektet som stöd för de som arbetar med SAMSIP.

Samordnaren har skrivit rapporten och brukarrevisorerna har haft möjlighet att ge synpunkter. Kommande återkopplingstillfällen till verksamheten hålls av samordnaren och om möjligt någon av brukarrevisorerna.

2 Intervjuresultat

I kapitel 2 redovisas intervjuerna i en sammanfattande form. För varje fråga redovisas några belysande svar tillsammans med en sammanfattande text. Målet har varit att visa på bredden och tendenser bland svaren och samtidigt behålla ett kortfattat format så att inte rapporten blir alltför lång och tung att läsa. Resultatdelen bör läsas som en kör av röster där det inte relevant vem som har sagt vad och hur deras individuella situation påverkar hur de svarar. Vi väljer därför att inte heller lägga någon vikt vid faktorer som ålder och kön. Eftersom det bara är tolv personer som har intervjuats och kontakten med dem har förmedlats antingen via mötesledaren eller via anställda på Orangeriet har det varit extra viktigt att inte ta med information i citaten som på något vis kan kopplas ihop med individerna.

I kapitel 3 redovisas de utvecklingsförslag och reflektioner som brukarrevisorerna har arbetat fram. När de diskuterade dessa utgick de från alla intervjusvar, även de som inte finns med i rapporten, samt deras erfarenheter från intervjuerna. Under mötet diskuterades även några av projektets stöddokument.

I kapitel 4 finns förslag på metoder för brukarinflytande som verksamheten kan fördjupa sig i och länkar till användbara webbsidor och publikationer

Intervjuguiden var strukturerad i tidsordning med frågor om information och delaktighet i planering före mötet, det som hände under själva mötet och frågor om vad som hände efter mötet och vad informanten tycker om det. För varje frågeområde fanns underfrågor som preciserar vad som kan vara relevant i frågan. Beroende på hur mycket informanterna spontant har berättat har underfrågorna använts i varierande grad för att täcka in de olika temana.

2.1 Innan SAMSIP-mötet – Information & Planering

Hur länge sedan hade du ditt SAMSIP-möte?

Informanterna uppgav allt mellan förra veckan och ett år sedan. En informant säger att det var flera år sedan och det svaret syftar då förmodligen på någon annan typ av samordningsmöte. Ytterligare ett svar antyder att det är osäkert vilket möte det är som är SAMSIP-mötet, men senare i båda intervjuerna blir det tydligt att svaren syftar på just SAMSIP. Några uppger att de även haft ett uppföljningsmöte.

Vilken information om SAMSIP fick du innan mötet? Hur fick du informationen samtal/skriftligt?

Informanterna uppger vårdkontakter eller kontakter inom socialtjänsten. De flesta uppger att de enbart har fått muntlig information under ett möte eller på telefon med en redan känd kontakt.

Ja, via samtal via min läkare.

*Telefon, men fick möjlighet att få ett mail med information också.
Rehabkoordinatören var tydlig med att berätta vilka personer som skulle delta.*

Ordet SAMSIP kom inte upp, förstod efteråt att det var det som var ett SAMSIP-möte.

Fick ingen direkt information men det var nog muntligt från min soc-assistent.

Både i samtal och skriftligt.

Kunde du ställa frågor inför mötet? Fick du bra och tydliga enkla svar på dina frågor?

Några informanter uppger att de kunde ställa frågor. Andra uppger att den möjligheten inte fanns eller att de visste för lite för att kunna ställa frågor.

Hade ingen aning om vad det var så kunde inte ställa frågor.

Nej kunde inte ställa frågor innan mötet.

Ja. Veckan innan hade vi ett samtal om mötet och även ett telefonsamtal för eventuella frågor. Ingen information om vad SAMSIP innebär, men bra information om vad som skulle hända på mötet.

Min roll var oklar för mig, jag hade velat förstå bättre mina möjligheter. Jag fick vara med och bestämma när vi skulle träffas men inte mer.

Jag frågade när jag undrade något, men fick väl inte jättetydliga svar.

Fick du vara med och bestämma var och när mötet skulle vara, vilka som skulle vara med på mötet? Planera innehållet i mötet?

Flera uppger att de kunde vara med och bestämma när och var mötet skulle vara, och till viss del vilka som skulle vara med. Två personer uppgav att det var personer med på mötet som de av olika anledningar inte hade velat ha med. Ingen uppger att de har varit med och planerat innehållet i mötet.

Nej. Det var som ett informationsmöte.

Var inte med och planerade mötet. Hade nog möjlighet men har dåligt arbetsminne.

Jag hade velat ta bort vissa personer som jag inte tyckte skulle ha varit med och hört allt om mig.

Ja, både när och var. Jag blev tillfrågad om det var ok att (person X och Y) var med.

Delvis, jag och rehab pratade lite kring Orangeriet. Mötet skulle i alla fall syfta till att vara en planerad insats inför arbetsinriktad rehab.

Var inte med och planerade innehållet.

Nej. Visste inte vad de skulle prata om. Önskade mer information innan.

Har du tidigare varit med på något ”vanligt” SIP-möte? Berätta i så fall om dina erfarenheter?

Några hade erfarenheter av SIP-möten, andra hade ingen tidigare erfarenhet att jämföra med. Vissa svar verkar syfta på andra typer av samverkansmöten.

Vanlig SIP minst 3–4 stycken.

Flera möten på psykiatrin med Arbetsförmedlingen, Jobbcenter och Försäkringskassan.

Inte lika tydligt inför de mötena, vilka som ska närvara, osv. Slutade ofta i kaos (överstimulans, nya människor, mycket information). Det kom ofta nya personer som jag aldrig träffat förut. Folk som inte kommer i tid, fler människor som inte skulle vara med egentligen var där ändå. Stor och jobbig process att ta sig i väg någonstans.

Vanlig SIP med anhörig har jag varit på.

Nej.

Hur kändes det inför mötet? Vilka förväntningar hade du?

Några uttryckte att det inte hade några förväntningar. Flera uttryckte att de var nervösa. Några var positiva inför mötet.

Hade inga förväntningar och var mest nervös. Det kändes jobbigt, möten är jobbiga.

Positiva förväntningar (för första gången!) Kände mig glad inför mötet. Kändes som att alla ville mig väl.

Inte egentligen, ville få reda på lite mer om Orangeriet.

Jag var positiv till mötet för jag ville komma vidare med mitt liv.

Nervöst som sjutton. Jag blir nervös av nya saker. Inga speciella förväntningar.

Erbjöds du möjligheten att ta med anhörig eller annan stödperson?

Hälften sa att de hade fått frågan. En berättade att den hade blivit nekad att ta med en anhörig eller stödperson.

Ja (anhörig) som jobbar inom vården och visste vad man skulle fråga och påpeka.

Ja, mitt personliga ombud var med.

Nej men hade jag sagt att jag ville ha med någon så hade det gått bra.

Ja, min kontakt på närpsykiatrin sa det och det stod även i kallelsen.

Ingen frågade om jag ville ha med någon på mötet men jag kan tänka mig att om jag hade någon lämplig så skulle det varit jättebra.

Nej, jag blev nekad att ta med anhörig eller stödperson.

Hade något kunnat göras bättre inför SAMSIP-mötet? (ex. information, lokal, planering)

Nästan hälften av informanterna säger att de hade velat ha mer information så att de hade kunnat förbereda sig bättre. Andra är nöjda med den information och den del i planeringen som de fick.

Rehabkoordinatorn skötte allt jättebra och var en stor anledning till att allt funkade så bra.

Nej, det fanns olika alternativ, på plats eller distans, informationen var tillräcklig.

Jag hade velat ha mycket bättre information så jag hade förstått mina möjligheter.

Önskat mer information innan för att kunna ställa fler frågor.

Allt var bra – helt perfekt anpassat, och det har lett någonstans.

Absolut. Att man hade kunnat vara med i planeringen. Att man hade kunnat få mer information. Jag hade gärna haft mötet på plats i stället för att alla var utsprida via datorn.

2.2 Under SAMSIP-mötet – Delaktighet, bekvämlighet, tydlighet

Var de personer eller myndigheter som är viktiga för dig med på mötet? Om ja, vad var fördelen med att ha alla med? Om nej, vilka konsekvenser får det för dig att de du ville ha med inte var med?

Två svarade nej men sa inte något om vilka konsekvenser de gav. Några berättade att de saknade några aktörer.

Läkaren kunde inte vara med. Alla andra var med.

Jag hade väl tyckt det varit bra om min doktor var där och synd att inte Arbetsförmedlingen var med. Kanske hade velat ha mer kontakt med Arbetsförmedlingen, vilka möjligheter finns om Orangeriet inte funkar. Min doktor har störst kunskap om mina sjukdomar, känts bra om den varit med som stöd

Nej. Det hade nog varit bra men inga direkta konsekvenser.

Arbetsförmedlingen var inte med, de var viktiga för mig. Vi pratade senare i telefon. Allting fördröjdes på grund av det.

Ja. Är dålig på att hålla koll på rättigheter och information, skönt att sitta öga mot öga med alla, större inblick i hur de jobbar och vad de kan göra för mig. Skönt att slippa ta kontakt själv med alla olika. Skönt att samla alla, det underlättar.

Det var skönt att slippa behöva upprepa sig och de jag träffat innan kunde sammanfatta för de andra.

Kändes det som att alla arbetade mot samma mål under mötet?

De flesta uttrycker att det var ett möte där det kändes som att alla jobbade mot samma mål och var måna om att det skulle bli bra för individen. Några uttrycker att det inte var så.

Nej. De kanske jobbade mot samma mål men det kändes inte som det.

Ja mycket nöjd. Inte så mycket att säga. Alla ville mitt bästa och att allt skulle bli så bra som möjligt. Mycket bra bemötande. De tänkte hela tiden på att allt skulle bli så bra som möjligt. Alla mot samma mål.

Ja. Det hade varit bra om de hade pratat ihop sig lite mer innan och bara tog upp relevant information. De sa att Orangeriet hade grupper men jag ville inte vara med i en grupp och kände mig stressad och orolig när det togs upp.

Verkligen, alla var väldigt mån om mitt mående, samtidigt var de väldigt raka om vad som bör göras, de sa även att jag kanske har för höga krav på mig själv när jag var osäker.

Målet för Försäkringskassan är att få ut mig i arbete till varje pris, rehab ser mig som hela människan med liv utanför arbetet, barn och familjeliv. Försäkringskassan är mer: "Jaha, när kommer det här vara klart? Medan rehabkoordinatören är mer: "Vad behöver du för att kunna simma?" Jag upplevde också att det var otydligt varför vissa var med på mötet.

Utgick man ifrån vad DU själv vill ha hjälp med, dina behov och önskemål? Bjöds du in i samtalet? Lyssnade man på dig och upplevde du att du blev förstörd?

En person uttryckte att det var ett möte där hen inte blev lyssnad på. En uttryckte att vissa på mötet lyssnade, andra inte. De andra uttryckte på olika sätt att mötet var positivt och att de kände sig lyssnade på.

Ja, allt blev förklarat, lyssnade och tog in. Men allt försvinner efteråt ändå. Jag har dåligt minne.

Nej. De pratade om mig och inte med mig.

Jo man bjöd in mig och lyssnade till mig men det var en stor besvikelse att inte Arbetsförmedlingen var med.

Ja. Tack vare Rehabkoordinatören som hjälpte till att tolka och förklara.

Ja helt och hållet. Mycket bra. De hade läst på om mig så alla visste vad de skulle fråga och lägga resurserna. Alla jobbade åt samma mål

De var trevliga mot mig och positiva. Det var ett avslappnat samtal utan omskrivningar och svåra ord.

Fick du ett gott bemötande? Vad gjorde man för att du skulle känna dig delaktig och bekväm?

I intervjumaterialet finns enstaka uttryck för att individen upplevde att någon på mötet inte var trevlig eller hade en icke-konstruktiv inställning. Övriga uttrycker att de fick ett gott bemötande.

Fick ett mycket bra bemötande. Alla lyssnade på alla.

Ja, på det stora hela.

Det pratade om mig och inte med mig.

Jag kände mig inkluderad, de pratade med mig i stället för bara med varandra, de var vänliga, förstående, lugna, tydliga och bra på att ge information.

Ja, av några, X var inte direkt otrevlig men inte trevlig heller.

Ja, de tog sig tid och jag fick information hemskickad efteråt.

Har du tips på vad de kan göra för att öka bekvämlighet och delaktighet?

De förslag som informanterna hade rörde information, vänligt bemötande och möjligheten att ha mötet digitalt.

Att man kanske kunde få mer information före så att man kunde förbereda sig på de frågor som skulle ställas.

Inte ta upp saker som inte är relevanta och bara gör mig stressad och ofokuserad.

Att det ska finnas möjlighet att ha mötet digitalt om man vill.

Låta den som mötet handlar om få vara med och säga vad den tycker själv att den vill ha stöd och hjälp med.

Det går säkert förbättra om man kan visa mer förståelse, ett trevligt och omtänksamt bemötande är alltid hjälpsamt, då tar det inte så mycket energi, kostar inget att säga att "jag ser att du har det kämpigt, vi ska göra vårt bästa utifrån våra förutsättningar" - ett gott bemötande är så viktigt när det gäller psykisk ohälsa, man är sårbar för just bemötande.

Fick du klart för dig vilka valmöjligheter du har, vilka alternativ det finns för dig framöver?

På frågan om valmöjligheter (och nästa fråga om synpunkter på alternativen) uttrycker flera att de inte upplever att det hade någon valmöjlighet.

Jo, nja det var liksom Orangeriet eller sjukskrivning som var alternativen. Jag hade önskat fler möjligheter.

Säkert, men jag minns inte. Jag har en jättebra handläggare på kommun som har förklarat efteråt.

Det finns inte jättemycket att välja på men det kändes klart och tydligt.

Jag upplevde det som att det bara fanns ett alternativ - Orangeriet

Nej. Fick inte bestämma själv. Socialen körde över mig.

Kunde du ha synpunkter på de olika alternativen och vara med och besluta?

Ja och olika tips om jobb och Orangeriet.

Ja, det kändes som att de hade förstått ifall jag hade behövt vänta med att börja med något.

Det var mer som en allmän information.

Nej.

Blev det tydligt vem som skulle göra vad?

De flesta uttrycker sig positivt. Några nämner den skriftliga planen som något bra. Någon säger att det inte gjordes någon plan.

Ja. De skulle prata ihop sig efter mötet. Jag fick välja vilken arbetsmarknadskonsulent som skulle ta över och rehabkoordinatören skulle sköta kontakten framöver så att det bara är en kontakt och det är en trygg person som jag har förtroende för.

Jag visste i alla fall var de kom ifrån. Vem som var från kommun och så. Papperet sen var bra. Har läst flera gånger.

Det var tydligt att det var Orangeriet som gällde för mig.

Ja. Alla hade input och de hade en plan.

Jag hade nog zonat ut så jag hängde inte med riktigt men vi skulle ha en uppföljning om nån månad.

Nej ingen plan. Inget skriftligt. Måste vara på Orangeriet för att få nån ersättning.

Den som skulle göra något var jag och det var att vara på Orangeriet. Beslutades om uppföljningsmöte. Inget papper vad jag minns.

Vad fungerade bra under mötet?

Stor variation i svaren.

Mötet var på plats och det var det enda som var bra.

Alla fattade ungefär hur jag fungerar och hur jag vill och behöver ha det.

Kommunikation var ganska bra.

Rehabkoordinatören var fantastisk, rak och tydlig och väldigt bra.

Kände mig bekväm med de här människorna, det kändes tryggt, jag kunde säga vad jag tycker och tänker. Bra att sitta öga mot öga, det är bäst att träffas på plats, har svårt för såna möten i telefon.

Skönt att någon annan tog tag i allt. Ringde alla samtal, mycket bra stöd och hjälp.

Fick förklarat allt. Tappar lätt tråden och där hjälpte personligt ombud till.

Vad fungerade dåligt under mötet?

Flera kunde inte komma på något som fungerade dåligt. Stor variation i de övriga svaren. Någon berättade om en otrevlig aktör.

Yttre faktorer som störde, det var jättevarmt den dagen och det lät mycket från trafiken utanför.

Arbetsförmedlingen saknades!!!

Tekniken strulade en del.

Det mesta om mig och inte med mig. Fick inte föra fram mina åsikter.

Inget.

Har du synpunkter på tiden som var avsatt för mötet. Vad det tillräckligt med tid? Tog det för lång tid?

Svaren varierar mellan för stressigt och för lång tid. De flesta tyckte att mötet var lagom långt.

Det var alldeles lagom tid. Kändes lätt att genomföra och orka och kändes inte så stort och jobbigt innan mötet.

Det tog lång tid och jag hade velat att man kunde ha fått förbereda sig på vissa frågor innan.

Lite för lite tid. Det kändes som de stressade fram en del.

Ingen aning. Vi kanske pratade en och en halv timme. Ganska lagom men jag blev väldigt trött.

Ingen stress, vi pratade färdigt.

Vem hade du velat ha som mötesledare?

Svaren varierar.

Rehabkoordinatorn.

Handläggaren på kommunen och det var hen som var.

Det spelade ingen roll. Det var kvinnan från Försäkringskassan som ledde mötet och det kändes ok.

Arbetsterapeuten var ledare och det kändes bra. Det hade känts konstigt annars då det var den personen jag haft mest kontakt med.

2.3 Efter SAMSIP-mötet/frågor om helheten

Känner du att din SAMSIP är/var meningsfull? Om ja, vad var det som gjorde att den kändes meningsfull? Detaljer stora som små.

Några tycker att den inte var meningsfull, men de flesta kan berätta om något som gjorde mötet meningsfullt.

Ja, men det kändes mest som ett informationsmöte.

Bättre att ha ett samordnat möte, än att ha enskilda möten med flera, ett sätt att spara tid o energi. Allt som sparar energi är bra.

Så många saker som var bra. Att få all information på en gång. Fler möten ger mer stress och nu behövde jag bara ha ett möte och ha en tid att passa.

Nja, det var mer som en "check" och det var lite otydligt om vad Orangeriet var.

Jag fick den information som behövdes och kan känna mig trygg och säker på att Orangeriet får all information om mig innan starten.

Vet du vad som kommer att hända nu? Kommer ni ha fler möten? Uppföljning?

Alla har någon planerad aktivitet som de kan berätta om.

Vi hade ett möte för två veckor sen med Försäkringskassan och Jobbcenter och ska ha ett igen om sex veckor.

Ja det kommer bli en uppföljning men vet inte när.

Ingen plan direkt. Vara på Orangeriet. Göra en (psykologisk behandling) och ta det lugnt.

Jo nästa vecka ska jag träffa någon konsulent från Arbetsförmedlingen.

Ja, fick bra med information om att en ny person skulle ta över, en arbetsmarknadskonsulent på Orangeriet som inte var med på mötet.

Har du använt/läst planen som skrevs under mötet?

På denna fråga framkommer att alla inte har fått med sig en skriftlig SAMSIP-plan från mötet. Bland dem som fått en skriftlig plan har några använt den och andra inte.

Osäker om jag fick någon plan.

Nej, har inte hunnit.

Jag har tittat på den flera gånger. Kan lugna mig med att titta på den när jag undrar vad som hände.

Inte sett eller hört nån plan.

Jag har läst planen. Önskar att planen hade varit mycket tydligare så jag hade förstått vad som kommer att hända nu.

Tips till andra personer som får ett SAMSIP-möte?

Att inte göra en så stor sak av det. Det är inte så farligt. Trots dåliga erfarenheter kan det gå bra och leda till något bra.

Fråga vad ni vill! Även om det känns löjligt.

Prata med rehabkoordinatören innan mötet och säg att du vill ha mötesanteckning som minnesstöd – en tydlig skriftlig plan.

Försök att inte ta det personligt.

Att fråga mycket innan för att kunna förbereda sig bättre. Våga fråga. Våga ifrågasätta. Även tänka är detta bra för mig? Tips att man får veta vad som ska hända samt att vara ärlig och öppna sig helt.

Se till att det känns bra, var noga med att ta upp dina egna åsikter och känslor och bli inte överkörd. Det är för din skull!

Tips till de yrkesgrupper som jobbar med SAMSIP-möten?

Se till individen, se individens behov, och inte vara så fyrkantiga och bara gå efter mallarna.

Det vore bra att få information på papper innan mötet och en sammanfattning eller minnesanteckningar på papper efteråt, allt som inte tar energi är bra, om man börjar fundera på vad som kanske man oroar sig – det tar energi, att ringa och fråga tar energi.

Jag har aldrig varit på ett möte som varit så bra för mig. Har inga förslag på förbättringar. På andra möten finns ingen röd tråd.

Tydligare info om vad alternativen som finns (t.ex. Orangeriet) innebär.

Tänka på individen. Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan behöver lyssna på läkarna.

Prata med personen och inte om. Man måste få komma med egna åsikter. Lyssna på patienten. Få en tydlig plan som man kan få på papper och sedan läsa med anhörig eller kontaktperson.

Att de ska vara öppna och lyssna på patienten och absolut inte vara dömande på något sätt. De måste även tänka på att det är en människa på andra sidan.

Försök att tänka dig in i hur det kan vara för den som har varit sjukskriven länge, hur det känns, ett vänligt ord kostar så lite, man behöver inte lova guld och gröna skogar, men man kan visa lite omtanke.

2.4 Avslutning

Känner du dig nöjd med den här intervjun? Är det något du vill tillägga?

Ja, jag är nöjd och har inget att tillägga.

Lite orolig innan, tänk om jag säger för mycket, tycker att det känns bra, intervjuaren hade empatisk förmåga.

Trevligt och bra.

Ja, men det var svårt att komma ihåg och veta vilket av alla möten som var just SAMSIP-mötet.

Jättebra att det är en utomstående person som intervjuar, det känns som att jag kan prata med henne på ett helt annat sätt än med alla "tanter" från Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan och så vidare och säga saker jag inte hade kunnat säga till dem.

Mycket bra SAMSIP. Väldigt nöjd med intervjun och de som gjorde den. De lyssnade men kom även med bra hjälp med tankar för framtiden.

Absolut, intervjuaren var lätt att prata med. Inget att tillägga.

3 Brukarrevisorernas reflektioner och utvecklingsförslag

När alla intervjuer var sammanställda samlades brukarrevisorerna på ett möte på Teams och diskuterade vilka utvecklingsförslag och reflektioner gruppen ville förmedla till uppdragsgivaren. En brukarrevisor kunde inte delta på mötet utan hade ett eget samtal med samordnaren. Vid mötet tittade gruppen även på projektets flödesschema och SAMSIP-planen. Samordnaren har sammanfattat diskussionens viktigaste teman nedan och brukarrevisorerna har haft möjlighet att läsa och kommentera texten.

3.1 Delaktighet kräver information

För att individen ska kunna veta vad den vill fråga om och vilket stöd den vill be om måste den förstå den situation den befinner sig i. Om individen ska kunna vara fullt delaktig i SAMSIP-mötena krävs bättre information till individen innan mötet så att den kan förbereda sig och alla parter har en mer gemensam förståelse av mötet ska leda till.

Människor är olika i hur de hanterar information, och därför är det viktigt att information ges både skriftligt och muntligt och om möjligt även visuellt. Genom att individen får ta del av det flödesschema som redan finns för SAMSIP-processen (eventuellt med små anpassningar) skulle individen få en tydlig bild över vad den kan förvänta sig av att delta i en SAMSIP. I flödesschemat står också tydligt vad som är mötets mål: ”Kom fram till vad som är **viktigt** för individen och vem som ska göra vad – upprätta planen vid sittande möte tillsammans”. Våra informanter uttryckte att de inte hade någon tydlig bild av vad mötet skulle leda till.

Om individen får ta del av en sådan tydlig processbild över hur det är tänkt att fungera blir det också möjligt för individen att ställa någon till svars om det inte blir som det var tänkt. Om man däremot inte vet att tanken är att man ska lämna mötet med en skriftlig plan som skrivs under mötet kommer det vara svårt att be om att få en sådan. En reflektion från brukarrevisionsgruppen är att de övervägande positiva svaren på frågorna om delaktighet och bekvämlighet under mötet till del skulle kunna förstås i relation till de lågt ställda förväntningarna. Att det var trevligt (eller som en informant uttryckte det – ”inte direkt otrevligt”) kan vara det enda omdöme man kan ge om man har låga förväntningar på grund av tidigare dåliga erfarenheter och inte har en tydlig bild av vad mötet ska leda till. Det är förstås positivt att mötena upplevdes som trevliga, men syftet med SAMSIP-möten bör dock vara något större och även individen, som är den som berörs mest, måste känna till syftet.

Ett utvecklingsförslag är att den sammankallande ska utgå från ”De sju frågorna” i den information som ges innan mötet (Vad ska jag göra? Var ska jag vara? Vem ska jag vara med? Hur länge ska det hålla på? Vad ska hända sen? Vad behöver jag ha? Varför ska jag göra det?) De sju frågorna kan man läsa mer om på exempelvis <https://attention.se/2021/03/24/att-ge-stod-pa-arbetsplatsen/>). Informationen bör också vara individanpassad så att den som exempelvis har behov av enkel svenska får adekvat information. Var noggrann med att förklara begrepp som SAMSIP och SIP (om de behöver användas) och vilka ansvarsområden de olika aktörerna har.

Ungefär hälften av informanterna sa att de hade fått frågan om de ville ta med sig en närstående eller stödperson, några visste inte om de hade fått frågan och en hade blivit

nekad att ta med någon. Brukarrevisionsgruppen tycker att det är viktigt att frågan ställs och skulle önska att man dessutom förklarar varför det kan vara bra att ha med någon. Den kan till exempel både vara en trygghet och ett minnesstöd. Individerna bör också informeras om att man får spela in möten som man själv deltar i och att det kan vara bra om man vet att man har svårt att minnas vad som sägs och vill kunna gå tillbaka och lyssna på mötet i efterhand.

Informanterna berättar att de till viss del kunde vara med och bestämma när och var mötet skulle vara, och någon hade också kunnat påverka om mötet skulle vara fysiskt eller digitalt. Ingen uttrycker att den hade deltagit i planeringen av vad man skulle prata om på mötet. Ett utvecklingsförslag är att det tydligare ska skrivas in i projektets arbetsdokument att huvudansvarig ska fråga individen innan mötet om vad som kan underlätta för individen att ha ett bra möte. En informant berättade att det hördes mycket störande trafikljud utifrån och för vissa kan sådant göra det svårt att koncentrera sig på ett möte. För andra kan starka parfymer göra det omöjligt att koncentrera sig. Vissa tycker att digitala möten är enklare att hantera medan andra inte alls vill ha det. Första steget till att anpassa ett möte är att ställa frågan om hur individen vill ha det, och i möjligaste mån uppfylla sådana önskemål. Avdramatisera vad anpassningar kan vara genom att exemplifiera vad andra brukar tycka försvårar eller möjliggör goda möten.

3.2 Delaktighet kräver riktiga valmöjligheter

Om man strävar efter riktig delaktighet i ett möte kan det inte vara bestämt i förväg vad man ska komma fram till under mötet. Det behöver finnas flera alternativ och parterna måste vara öppna för att ny information om individen, nya idéer eller frågor kan komma upp under mötet som kräver att man tänker om – även om man går in i mötet med en plan om hur en lämplig fortsättning kan se ut. Brukarrevisionsgruppen ser att det på olika sätt i flera intervjusvar framgår att informanterna upplever att SAMSIP-mötet var mer ett informationsmöte om Orangeriet än ett öppet möte om hur arbetslivsinriktad rehabilitering kan se ut för individen. Här kan det dock finnas en viss snedvridning i materialet eftersom vi fick kontakt med många av informanterna via Orangeriet.

Brukarrevisionsgruppen vet att Orangeriet kan innebära olika saker för olika individer och att det ska finnas flexibilitet i insatsen, men det verkar som att en del informanter inte har fått tillräcklig information om hur Orangeriet kan anpassas just för dem. De frågor som specifikt handlar om Orangeriet kommer att tas upp i en mindre intern rapport, men kort kan nämnas att även en del av dem som har börjat på Orangeriet uttrycker att de inte upplever verksamheten som individanpassad. Brukarrevisionsgruppen föreslår därför att det görs en extern utvärdering av Orangeriet som kan svara på om deltagarna upplever att verksamheten hjälper just dem på vägen mot ett arbete eller studier.

3.3 SAMSIP-planen är bra – Använd den!

Brukarrevisionsgruppen diskuterade också två dokument som ska användas vid en SAMSIP; flödesschemat som visar processen från att ett behov av SAMSIP aktualiseras till att processen avslutas och den SAMSIP-plan som ska fyllas i under mötet (se bilagor). Gruppen konstaterade att processen och planen är bra och att de flesta av de brister som informanterna lyfter skulle försvinna om dokumenten skulle användas som det var tänkt, och om projektet hade kunnat bedrivas i sin ursprungliga form.

Den första bristen, som vissa informanter lyfte, är att Arbetsförmedlingen inte var med i deras SAMSIP. I det ursprungliga projektet ingick Arbetsförmedlingen men de hoppade senare av projektet på grund av resursbrist. För en del är Arbetsförmedlingen en viktig aktör och vissa frågor kunde inte avhandlas på mötet när de inte var med. Själva poängen med att samla alla aktörer som är viktiga för individens arbetslivsinriktade rehabilitering på ett möte försvinner då, och för individen innebär det fler möten eller telefonsamtal innan planen är klar.

Den andra bristen är att den skriftliga SAMSIP-planen inte alltid användes under mötet. Några fick inte med sig någon skriftlig dokumentation alls från mötet. Vissa uttrycker att planen inte var tillräckligt tydlig, medan andra tycker att den var bra. Brukarrevisorerna konstaterar att en fullständigt ifylld SAMSIP-plan skulle ge mycket av den information som individerna efterfrågar då både kontaktuppgifter, ansvarsområden och tid för uppföljning ska fyllas i samt att planen ska utgå från individens egna önskemål.

Några informanter berättar att de har svårt att komma ihåg vad som bestämdes under mötet. En möjlig komplettering till flödesschemat är att skriva in att huvudansvarig under mötet ska erbjuda att kontakta individen inom några dagar för att kolla om den kommit på något mer den vill säga eller om det har kommit upp frågor efter mötet. Om ny information då framkommer ska den kommuniceras till de andra mötesdeltagarna och läggas in i planen.

3.4 Det positiva och hur det kan bli ännu bättre

Brukarrevisionsgruppen konstaterar att de flesta informanter uttrycker sig positivt om mötet i sig. De flesta beskriver ett trevligt möte där mycket blev tydligare under mötet och där de blev lyssnade på. Flera jämför med tidigare möten av olika slag och tycker att detta var ett bättre möte än tidigare. Alla verkar tycka att idén med att ha ett samlat möte där man träffar alla relevanta aktörer på en gång är bra. Alla parter får höra samma sak och det är energisparande att slippa ta sig till flera olika möten vid olika tillfällen.

Några saker som brukarrevisorerna lyfter som bra att tänka på för de professionella aktörerna är att flera informanter berättar att de var nervösa inför mötet. För de professionella är liknande möten vardag, men för brukarna kan det vara ett livsavgörande möte och många går in i mötet med dåliga erfarenheter från liknande möten. Att göra lite extra förarbete för att få till ett tryggt möte för individen kan vara värt mycket.

En sådan sak som placeringen i rummet kan påverka känslan av delaktighet och trygghet i rummet. En informant berättade att SAMSIP-mötet kändes som en Idol-audition för att hen satt ensam på ena sidan bordet med alla de andra mitt emot. Ett runt bord kan ge en mer jämlik känsla, men framför allt är möblering en sak man faktiskt kan prata om innan då man frågar om det finns något som kan underlätta för individen att ha ett bra möte. Att ha något att dricka kan ge naturliga pauser när man behöver en tankepaus.

Det är viktigt att alla presenterar sig ordentligt på mötet och förklarar vilken roll de har. Några informanter berättar att det var personer på mötet som de inte förstod varför de var där. Några informanter berättar att det fanns någon aktör på mötet som hade ett dåligt bemötande eller uttryckte sig icke-konstruktiv. Det är naturligtvis svårt att styra hur andra människor beter sig, men det skadar inte att påminna om vikten av ett bra bemötande. Det

är också värdefullt om någon annan en sådan gång tar ansvar och går in och styr samtalet i en trevligare ton.

Sammanfattningsvis tycker brukarrevisorerna att SAMSIP-projektet är ett bra steg på vägen mot större delaktighet för brukarna. Bristerna som informanterna berättar om verkar till stor del bero på att processen inte har följts som det var tänkt. Vi har inte tillräckligt med information för att veta om detta beror på kunskapsbrist, resursbrist, organisatoriska svårigheter eller annat.

- Jobba för samordningsmöten där alla relevanta aktörer (även Arbetsförmedlingen i de fall där det är relevant) är med. Det är viktigt för individen.
- Informera pedagogiskt och tydligt innan mötet. Både muntligt och skriftligt och gärna visuellt. Det flödesschema som redan finns för dem som arbetar med SAMSIP är en bra grund att utgå från. Det visar hur mötet är en del i en process som ska leda till något och hur det är tänkt att fungera vilket ger möjlighet att ställa någon till svars om det inte blir som det var tänkt. För att säkerställa att individen får all basinformation kan man utgå från ”De sju frågorna” och komplettera med individanpassad information.
- Använd SAMSIP-planen! Den är bra och tydlig och om den fylls i som den ska får individen kontaktuppgifter till alla och ser vem som ska göra vad och vad som är nästa steg.
- Fråga innan om vilka anpassningar som individen behöver för att det ska bli ett bra möte och avdramatisera vad sådana anpassningar kan vara. Erbjud individen att ta med någon som stöd och prata om varför det kan vara bra. Berätta att man får spela in möten som man själv deltar i.

4 NSPH i Norrbotten tipsar

Nu är det upp till verksamheten att ta tillvara den kunskap om brukarnas erfarenheter och åsikter och de utvecklingsförslag som brukarrevisionen har gett och jobba vidare med att förbättra samordningsmöten med brukarna i fokus. I brukarrevisionen ingår ett återbesök/möte inom ett år från resultatrapporteringen där vi kan diskutera vad brukarrevisionen har lett till och vad som har förändrats.

På den nationella föreningen NSPH-s hemsida (<https://nspn.se/>) finns rapporter och annat material som kan vara användbart i ett utvecklingsarbete med brukarna i fokus. Bland annat finns förslag på metoder och verktyg för brukarinflytande på <https://nspn.se/sa-har-paverkar-vi-metoder-verktyg/>.

Mer information om projektet SAMSIP kan man få genom att kontakta någon av projektledarna: maria.nordin@norrboten.se eller ann-sofie.westberg@boden.se.

Mer information om de sju frågorna finns bland annat på <https://attention.se/2021/03/24/att-ge-stod-pa-arbetsplatsen/>.

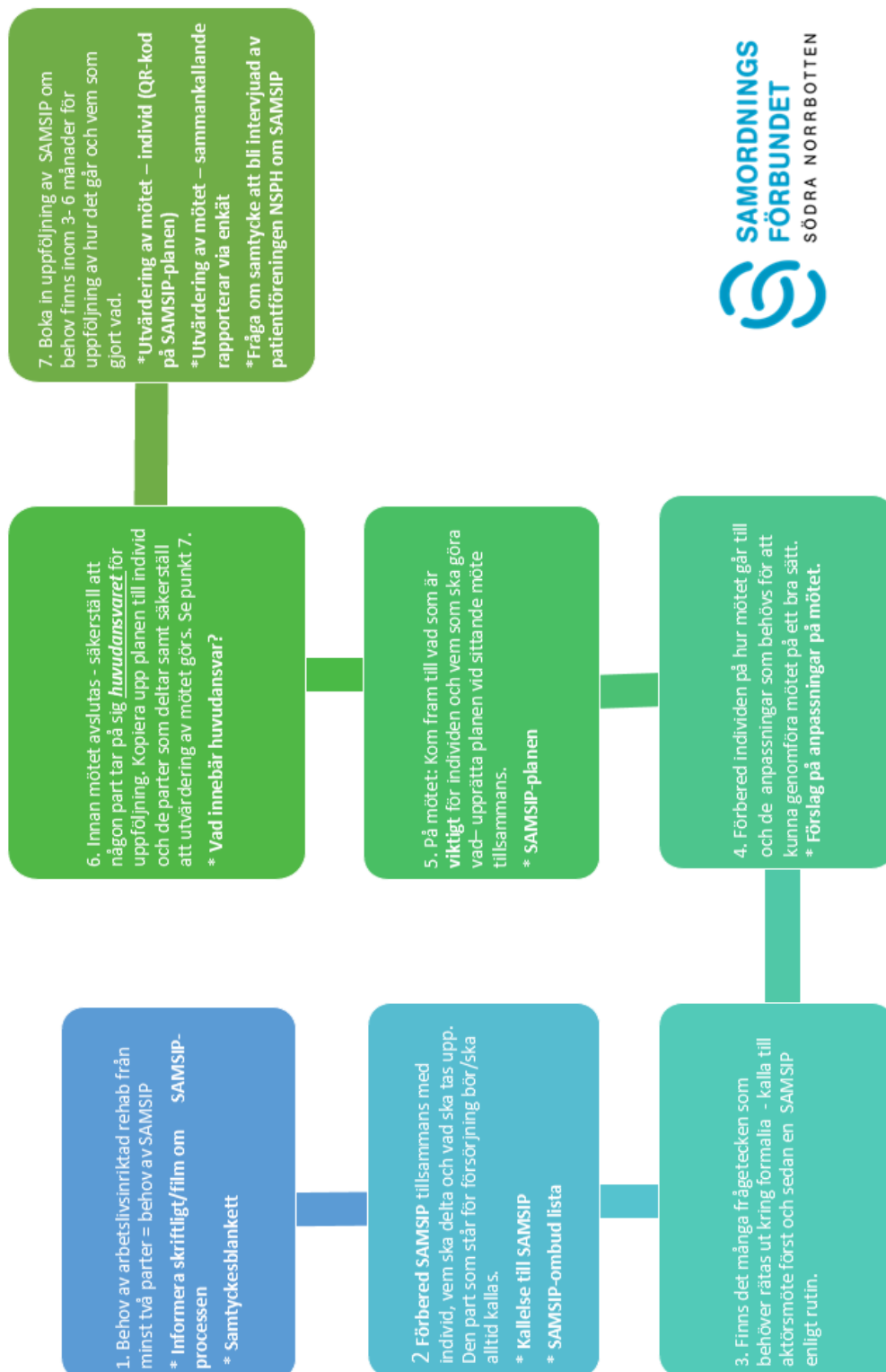
På vår regionala hemsida <https://nspnnorrboten.se/> finns information om vad som händer inom brukarrörelsen i Norrbotten och kontaktuppgifter och länkar till våra medlemsorganisationer. Där kommer också denna, och kommande, brukarrevisioner publiceras. Den som är intresserad av att veta mer om vårt arbete med brukarrevisioner kan kontakta Carina Markström på samordnare@nspnnorrboten.se.

Mer kunskap om brukares erfarenheter av olika verksamheter kan man även få av brukarrevisioner från andra regioner. NSPH Västra Götaland publicerar sina brukarrevisioner på <https://nspnvastragotaland.se/material/slutrapporter/> och NSPH Skåne på <https://xn--nspnksne-f0a.se/verksamheter/brukarrevision/> och den finns även fler utförare.

Medlemsorganisationer NSPH i Norrbotten



Bilaga 1 – Flödesschema för SAMSIP-processen



Bilaga 2 – SAMSIP-planen (här komprimerad)



SAMSIP – samordnad individuell plan för arbetslivsinriktad rehabilitering



Namn:
Närstående eller företrädare (namn och relation)
Datum för upprättande av plan:
Följande personer deltar på SAMSIP-mötet (namn, titel, kontaktuppgifter)
Bodens Kommun:
Region Norrbotten:
Försäkringskassan:
Arbetsförmedlingen:
Övriga deltagare:

Det här vill jag göra:

- ☐ Jag vill ha stöd i att söka jobb.
- ☐ Jag vill ha stöd att ta reda på hur mycket jag klarar av att jobba och med vad.
- ☐ Jag vill veta mer om studier och prova studera

Annat:

Det här vill jag göra först	Vem gör vad (namn)	När ska det vara klar? Datum



Övrig (för kännedom)

Fortsatt planering

- ☐ Nästa SAMSIP möte planeras (datum och plats)

- ☐ SAMSIP avslutas i och med detta möte

Vem har huvudansvaret för uppföljning? (namn och titel, kontaktuppgifter)

Utvärdering individ:



- ☐ Jag samtycker till att kontaktas av patientföreningen NSPH för samtal om hur jag upplevde SAMSIP-mötet.